

NR. 81 – OKTOBER 2016

HF-terretræninger

- Multitasking og molbohistorier
- 1. I skriver molbohistorier
- COFU og DIG

1. I skriver

1. I har lavet projekt om molbo-historier og lavet dette nummer af HF-terretninger.

Billederne er fra klassens tur til Mols i uge 41.

Uden billeder

1. I har valgt IKKE at bruge billeder ved de fleste af indlæg-gene i dette nummer.

Vi håber at teksterne til gengæld danner masser af bil-leder i læserens hoved!

Leder

Hvad er ligheden mellem multitasking og molbohistorier?

Kære kursister!

Vi kender alle sammen de gamle historier om de dumme molboer, der har et problem og finder en løsning, der i bedste fald ikke løser problemet og i værste fald giver et endnu større problem.

Al forskning viser, at vi mennesker ikke gør os selv en tjeneste

ved at forsøge at klare flere gøremål på samme tid. Opgaver, der kræver opmærksomhed fra det samme sted i vores hjerne, kan ikke løses samtidigt. Det er f.eks. ikke muligt at se en film og læse i en bog samtidig og få det fulde udbytte af begge. Det er heller ikke muligt at være aktiv på Facebook og mentalt tilstedeværende i undervisningen på samme tid.

»Opgaver, der kræver opmærksomhed fra det samme sted i vores hjerne, kan ikke løses samtidig.«

Læring er en kompleks proces, som – kort fortalt – starter med at informationer lejes i korttidshukommelsen. Herefter aktiveres arbejds hukommelsen, som fastholder og bearbejder informationer og forbinder tidligere erfaringer og viden til den aktuelle situation. Den nye viden eller læring lagres herefter permanent i langtidshukommelsen.

For at aktivere arbejds hukommelsen skal man kunne fokusere sin opmærksomhed og kunne adskille vigtige fra ligegyldige informationer. Arbejds hukommelsen opererer således ikke optimalt, når den bliver forstyrret af mange samtidige in-

Af Anne Frausing, rektor

formationer, uro, baggrundsstøj og flere ting på samme tid.

I ved det sikkert allerede, men det er godt at blive mindet om en gang imellem. Vi falder alle for fristelsen til at klare flere ting på en gang vel vidende, at vi ikke gør vores bedste og ikke får det fulde udbytte af vores gøremål.

Vi skal huske at give os selv fri for at stresse med at gøre flere ting på en gang. Og så skal vi frem for alt være bevidste, kritiske og refleksive omkring vores brug af digitale medier. Det er en helt central del af digital dannelse,

som skolen er forpligtet på at give jer med i bagagen.

Multitasking – det er kun noget datamaskiner kan. Når det drejer sig om mennesker, så er **MULTITASKING = F***** TWO THINGS UP AT THE SAME TIME***

Og her kommer så ligheden med molbohistorierne. God læselyst!

Bedste hilsner, Anne

**Ikke mine ord: Denne definition på multitasking er ukritisk hentet på internettet ;-)*

Turen går til Mols

Da vi skulle til Ebeltoft på vores introtur, har vi i 1. I haft et danskforløb om de gamle klassiske molbohistorier.

Af Alexander, Cecilie, Liv, Lærke og Maiken, 1.I

Molsegnen i Østjylland er bedst kendt for Ebeltoft by, der er "hertet" af Mols og for sine molbohistorier, samt Mols Bjerge. Naturområdet Mols Bjerge blev udformet under istiden, hvor der blev skubbet og mast grus, sand og sten sammen, så det i dag er blevet til Ebeltoft Vig, Kalø Vig og Mols Bjerge.

De gamle Molbohistorier

Molbohistorierne er bestemt ikke noget nyt fænomen. De har formelt eksisteret siden 1774, hvor den første samling af molbohistorier blev udgivet. Historierne er startet som mundtlige vandrehistorier, der er gået i folkemunde i hele Europa. Hvert eneste land har altså sine helt egne "molboer".

Molbohistorierne er primært

kendt som "skæmtehistorier" – altså, tosehistorier, hvor man gør grin med andre. Vittighedshistorierne om molboernes tossede gerninger og dumheder kan sammenlignes med de blondinevitigheder, vi har i dag. Forskellen på molbohistorier og blondinejokes er, at der i molbohistorierne bliver gjort grin med begge køn og alle aldre, hvorimod blondine-historierne kun er centreret om kvinder, der tænker og agerer dumt.

De klassiske fortællinger

Som eksempler på klassiske molbohistorier kan man f.eks. nævne historien om Storken og hyrden. Hyrden ville jage storken ud af kornmarken, men fordi han havde så store fødder, ville de dumme molboer ikke lade ham gå ind på marken. Han blev derfor båret ind på et slags træstativ af en hel flok molboer.

Et andet eksempel er den om kirkeklokken. Molboerne havde gemt kirkeklokken i vandet, så fjenden ikke kunne stjæle den. Da fjenden var forsvundet, skar molboerne et

På Mols i byen Knebel står en obelisk som bliver kaldt molbostøtten. På hver side af obeliskens er der indhugget de fire mest kendte molbohistorier, blandt andet: Storken og hyrden.

arbejde for at kunne deltage i festlighederne. Kendetegnet for denne dag var, at århusianerne gjorde grin med de dumme og naive molboer, der var dukket op. En af årsagerne til at det lige blev molboerne, som blev "kendte" for at være dumme godtroende folk, kan være, at de boede mere afsides på Molsegnen, hvor man mente, der var mangel på skolegang og "almindelig dannelse".

hul i rælingen på båden, så de kunne finde kirkeklokken igen.

Hvem startede historierne

Århusianerne har været med til at sætte molbohistorierne i omløb.

Molboerne tog ind til Århus, når de skulle handle stort ind, eller sælge deres egne varer. Det var en tradition for alle Molboer at tage ind til marked i Århus i midten af september til den store årlige markedsdag kaldet "Wollsmarked", som var navngivet efter Sct. Olufs marked.

Markedsdagen var så stor en dag, at mange af molboerne fik fri fra

Molbohistorier i ny fortolkning

Molbohistorierne har levet videre i bedste velgående, da der hver sommer kommer amatørskuespillere til Mols og Ebeltoft by. Disse amatørskuespillere kommer for at fremvise teaterstykker af de traditionelle molbohistorier.

Molbohistorierne lever også videre, da vi i 1.I har skrevet vores egne historier. På de næste sider vil I kunne læse nogle nye, moderne molbohistorier skrevet af kursister fra 1.I.

Svararket

Af Nadia, Sophie, Jamaladdin,
Salona og Rune, 1. I

"Skynd jer!" Skynd jer!" Skreg den ene molbo til de to andre. Molboerne skulle nemlig til eksamen. Ingen af de tre kloge molboer havde læst deres pensum. Så de havde planlagt, at de skulle snyde. Den klogeste af de tre molboer havde lavet en plan. Planen gik ud på, at de i pausen skulle hente svararket, som de vidste lå i et af katedrets skuffer i klasseværelset. De tre molboer skulle skynde sig, fordi pausen var nemlig kun på 10 minutter.

De stod nu alle tre foran døren til klasseværelset. Den ene molbo åbnede døren langsomt. Der var ingen mennesker at se. De gik alle tre ind i klasselokalet. De fik alle tre øje på svararket, som ganske rigtigt lå skuffen. "Tag svararket!" sagde den ene molbo. I farten greb en af de andre molboer svararket og løb i retning af døren, men stoppede så brat op og sagde: "Vi kan da ikke tage det med os, så finder de ud af, vi har taget det!". Den klogeste molbo tog arket ud af hånden på vennen, og tilføjede: "Så går vi da bare ned og

kopierer det". Det syntes de andre to molboer var en vældig god idé.

De sneg sig rundt, indtil de havde nået kopimaskinen. Alle tre molboer stod mundlamme. "Hvordan er det lige, vi kopierer?" spurgte den ene molbo. Der var mange forskellige knapper på kopimaskinen. Ingen af dem vidste, hvad de skulle gøre. Der kom imens en anden molbo forbi. De spurgte molboen om hjælp. "Hvad er det, I skal kopiere?" spurgte molboen. De tre venner kiggede nervøst på hinanden, inden den ene svarede: "Altså, det er slet ikke svarark til eksamen, der er bare nogle ligegyldige papirer". Den nysgerrige molbo så et øjeblik lidt skeptisk ud og svarede så: "Det er da helt i orden". De skulle kun vente et øjeblik, før de fik deres papirer. Idet de fik deres papirer kom deres lærer gående. "Åh nej, sig ikke til læreren, vi er her", hviskede molboerne og løb alle tre hen bag en dør for at gemme sig. Læreren gik hen til molboen, der havde hjulpet dem med printeren. "Jeg leder efter tre af mine elever – har du set dem?". "Nej, det har jeg desværre ikke, men når jeg ser dem, skal jeg nok fortælle

dig det", svarede molboen kækt. Den klogeste molbo gik pludselig i panik bag døren, hvor de gemte sig. "Du må ikke sige, vi gemmer os bag døren", råbte han advarende. De kunne høre, læreren var på vej hen imod dem, men heldigvis lykkedes det dem at løbe den anden vej.

"Åh nej, åh nej", sagde den ene molbo. "Jeg ved, hvad vi gør", sagde den kloge molbo. "Vi graver alle papirerne ned i jorden, så finder de aldrig ud af, vi har taget og kopieret dem. De gik alle tre ud i gården for at begrave alle papirerne. "Vent lidt", sagde den ene molbo. "Skal vi ikke bare grave alle papirerne ned i jorden, også dem vi skal bruge bare for at være sikre på, de ikke finder ud af det?". "Jo, skide god idé", sagde den anden molbo. "Hov, vent" sagde den kloge molbo. "Hvis vi skal være sikre på, at vi kan finde papirerne igen, bliver vi nødt til at markere, hvor de er". Den ene af de tre molboer kiggede finurligt på den kloge molbo. "Jeg forstår ikke, hvad du mener". Den kloge molbo stod nu med et stort bredt smil på læben. "Vi tegner da bare et stort rødt kryds på svararket - på den måde

kan vi finde det igen". Det var de alle enige om var en super god plan. De satte et stort kryds på papiret og gravede det ned i jorden. Så gik de ind i bygningen igen.

Der var kun 15 minutter tilbage, før eksamen startede. De tre molboer sad alle tre glade på en bænk og ventede. "Hov, vi skal da bruge svararket til eksamen", sagde en af dem så. "Det er da ikke noget problem" sagde en anden og fortsatte – "vi går da bare ned og henter det igen" De tre snedige molboer gik ned for at finde svararket. "Øh, hvor er det nu, vi har gemt det?" spurgte den ene molbo de andre. "Det kan jeg ikke huske, men det er godt, fordi så finder de dem aldrig!" svarede en anden. "Ja, men hvordan bruger vi papirerne, hvis vi heller ikke kan finde dem?" Den klogeste molbo svarede: "Det er da ikke noget problem, vi satte jo et kryds på svararket, inden vi gravede det ned i jorden." Den kloge molbo begyndte langsomt at miste sit brede smil. Molboens mund var nu en tynd streg, da han sagde

"Åh, nej vi har et problem..."

Konfirmationskjolerne

Af: Rania og Amir (medvirkende i gruppen: Stephanie og Mohammed), 1. I

Der var engang nogle kloge molboer i en lille landsby, som til forskel for alle andre molboer havde lidt flere penge til teknologi. Molboerne gik altid rundt og duftede af dejligt rent vaske-tøj, da de netop lige havde fået sig en ny vaskemaskine. Glade var de i den grad. Og alle andre molboer, ja, de var sørme også glade. For nu kunne man jo dele de værdigenstande, man havde på tværs af molbofamilierne.

Men en dag skete der noget uventet i den lille molbolandsby. Præsten havde to små timer til at få vasket hele 25 beskidte konfirmationskjoler. Han var tidspresset og stresset. Han vidste jo godt, at han umuligt kunne få dem vasket i tide, når det gjaldt håndvask.

Præsten havde hørt, at de kloge molboer havde en højteknologisk vaskemaskine, som gjorde arbejdet hurtigt og effektivt. Af den grund inviterede præsten molboerne hjem til præstegården og bad dem fortælle mere om vaskemaskinen. Præsten

var positivt overrasket over at høre om de kloge molboers nyeste teknologiske indkøb.

Han tilbød at give molboernes børn gratis konfirmationsfest hos ham, hvis bare molboerne kunne nå at vaske de 25 konfirmationskjoler. Og det takkede de hjælpsomme molboer selvfølgelig ja til.

Molboerne drog hjem for at vaske de 25 konfirmationskjoler. De fordelte sig hurtigt på opgaverne, sådan at nogle tog sig af at vaske, og andre hængte det nyvaskede tøj op på tørresnoeren. Alt gik som smurt. Og dog. For hver gang en ny vask var færdig, skulle de have tal på, hvor meget af tøjet, de havde vasket. Men problemet var, at ingen af molboerne kunne tælle. Heldigvis kom en af de klogeste molboer på en god idé. Hver gang der var blevet vasket en ny konfirmationskjole, markerede de den som vasket ved at sætte et tydeligt og stort kryds på konfirmationskjolens hvide stof med en omgang komøg, hvorefter de hængte den op på tørrestativet.

Se på denne måde fik de kloge molboer løst deres tælleproblem – og præsten fik en uundværlig hjælp, som han sent ville glemme ...

Gryden

Af: Muhammed, 1. I

En dag tager nogle molboere til Aarhus. De skal købe ind. Bagefter går de ind på en restaurant. De vil have noget varmt at spise. En pige har løftet en gryde med varm suppe af komfuret. Suppen koger stadig. Den er meget varm. Molboerne kommer ind på restauranten i samme øjeblik. De ser, gryden står på bordet og koger. En molbo kigger under gryden. Der er ikke noget komfur.

Molboerne synes, det er en god gryde. Den kan koge uden komfur. Molboerne har ikke mange penge, og det er dyrt at varme mad. De vil gerne have en gryde, der kan koge selv. De beslutter at købe gryden og snakker med pigen. Hun vil godt sælge den, men for en høj pris. Molboerne betaler det, den koster, og køber gryden. Molboerne er glade. Nu skal de aldrig mere tænde for komfuret. Og de kan lave mad alle steder. Gryden kan koge selv.

Da de har spist på restauranten, tager de gryden og går ned til deres båd. De vil sejle hjem til Mols. På vej til Mols bliver molboerne sultne igen, og de beslutter, at de vil prøve gryden. De har købt ærter i byen og

vil koge dem i båden. En molbo vil tage noget vand fra havet til at koge ærterne i, men gryden er tung, og han taber den ned i vandet. Molboerne er meget kedede af det. Det er en dyr gryde, og de vil gerne hente den op igen. De snakker længe om problemet. Så beslutter de, at en af dem skal hoppe i vandet og hente gryden op. Imens skal båden ligge stille.

En af molboerne springer i vandet for at hente gryden. De venter længe, men han kommer ikke op. De snakker om, hvorfor han ikke kommer op igen og bliver enige om, at det er fordi gryden er for tung. Der skal være to personer til at bære den. De beslutter, at en anden molbo skal springe i vandet og hjælpe ham med at løfte gryden.

Den anden molbo springer i vandet. Men han kommer heller ikke tilbage. Længe venter molboerne i båden på de to andre. De kan ikke forstå, hvorfor de ikke kommer. Så siger en klog molbo:

"Hvor er vi dumme. De er selvfølgelig gået hjem med gryden for at prøve den først."

Så ror de alle, så hurtigt de kan, ind til land for at komme først. Og de kommer også hjem før de to kammerater, der skulle hente gryden.

København og de 17 molboer

Af: Camilla, Bertram og Shanique, 1. I

Det var endelig blevet sommerferie, og de kloge molboer havde besluttet sig for at tage til København. De havde aldrig været uden for Mols før, men havde hørt en masse godt om Hovedstaden. De var hele sytten molboer som skulle afsted, men det var lidt sværere end de troede, for hvordan kom man egentlig dertil? Den ene molbo mente, at de skulle flyve dertil, men dertil svarede en anden molbo, at dette jo ikke kunne lade sig gøre, da de ikke havde nogen vinger.

De fik diskuteret i rigtig lang tid, hvordan de nu skulle komme til København. Da der næsten var gået en time, kom en af dem på en rigtig god idé – de tog da bare det offentlige, det kunne umuligt tage så lang tid. Men dér tog de hurtigt fejl. Da de var kommet over til den nærmeste station, vidste de ikke engang, hvordan de skulle betale for rejsen, for klippekort og busbilletter kunne de ikke købe nogen steder. Det eneste de kunne høre, var at en maskine snakkede til dem,

og den blev bare ved med at sige: “check ind” – “check ud”, og hvad den egentligt mente med det, vidste de ikke.

De stod og undrede sig et stykke tid, men så foreslog den ene molbo, at de tog en taxa over til den næste station, for den var ikke ligeså nybygget som denne her. Da de kom frem til den næste station, var den dumme maskine der igen. Det tog de nu ikke så tungt, for der var heldigvis også en anden sød molbo, som skulle til København, og de spurgte ham, hvad de skulle gøre, og forklarede ham så deres historie. Den anden molbo sagde, at de skulle følge med ham, så skulle han nok hjælpe dem.

Alle 17 molboer kom endelig til København. De syntes godt nok, det var en stor by med mange mennesker og meget larm, men det tog de ikke ilde op, for det havde de set frem til. Men nu hvor de endelig var her, hvad skulle de så lave? En af molboerne spurgte resten af flokken, om de skulle se traktorløb, hvortil en anden svarede, at så langt fremme var man ikke i hovedstaden

endnu. Alle molboerne var meget i tvivl om, hvad de skulle foretage sig, men så kom de på den idé, at de skulle spørge en ”rigtig københavner”. De gik næsten hele København rundt og fik pludselig øje på en bygning med en masse mennesker. Det så spændende ud, tænkte molboerne og gik derhen. Da de havde stået der et stykke tid, så de, at der også var vagter. De blev helt bange, for sådan nogle havde de aldrig set, men kun hørt om. Molboerne havde hørt, at vagterne i København var nogle rigtige store og farlige mennesker, og det så det sandelig også ud til.

Jo flere mennesker der blev lukket ind, jo tættere kom de op til indgangen. På et skilt oppe ved døren stod der 18+ og den en af molboerne spurgte vagten, hvad det skulle betyde? Vagten svarede bare koldt, at man skulle være over 18 for

at komme ind. Molboerne vidste slet ikke, hvad de skulle gøre. Ja, de blev næsten helt paniske, for de var jo kun 17 molboer. De begyndte at gå tilbage ud til vejen, og da molboerne endelig var kommet væk fra de store stygge vagter, kunne de endelig trække vejret igen.

Hvad skulle de nu gøre? De var jo sikre på, at de skulle finde en rigtig københavner, så de kunne finde ud af, hvad de nu skulle lave. Turen herud havde jo taget dem hele dagen, så noget skulle der da ske. Da de havde stået et stykke tid og overvejet situationen, så de pludselig den molbo, der havde hjulpet dem tidligere. De skyndte sig at pifte til ham, og han kom straks over til dem. De forklarede ham, at de gerne ville opleve København, og at de nu havde fundet ud af, at man skulle være 18+ for overhovedet at komme ind nogen steder. De spurgte ham, om han ville med dem ind, og det ville han rigtig gerne. Så nu stillede de sig om bag køen igen og var klar til at finde deres københavner inde på diskoteket, for nu var de jo heldigvis 18.

Hvornår er noget sjovt, og hvornår er det mobning?

Molbohistorierne begyndte i 1500-tallet som nedgørende historier om de "dumme" beboere på Mols, men hvor går grænsen for, hvad vi må mene og sige om hinanden?

Af Olivia, Anders og Benjamin, 1.1

De dumme molboer

"Hvor er de dog dumme og intetanende, de molboer". Sådan lyder reaktionen fra de fleste, som læser de gamle molbohistorier også kaldt for "tossehistorier".

Molbohistoriernes særlige kendetegn er deres humoristiske tone og vittige pointe, der skærer gennem hele fortællingen. De handler helt simpelt om at lave parodier på en bestemt befolkningsgruppe eller et menneskesegment, og i molbohistoriernes tilfælde lavede man grin med molboerne på Mols, da de blev anset som værende lidt dummere og lidt mere naive, end resten af befolkningen.

Mange egne i Danmark har deres historier om naboer, der ikke er lige så kloge som dem selv. I Østjylland

er der som sagt historier om de dumme og enfoldige molboer, der har deres egne besynderlige måder at løse problemer på. Besøger du Vestjylland, går det ud over Aggerboerne, og beboerne i Gabøl er ofre for sønderjydernes fortællinger om Gabøls naive indbyggere. I mange år har der desuden også eksisteret små "fights" mellem københavnere og jyderne. Jyderne laver grin med, at københavnere er snobbete, privilegerede og arrogante, hvorimod københavnere laver jokes med, at jyderne er nærige, stupide landmænd og langsomme i optrækket.

Dansk humor

Det er sjovt, som vi mennesker har brug for at gøre grin med andre folk. Det siger jo egentlig også meget om Danmark. Vi elsker at pege fingre af andre uden omkostning, men hvor går grænsen? Hvad er i orden at lave sjov med, og hvad er direkte mobning? Hvorfor er det i orden at lave sjov med molboer, blondiner og århusianere, når det ikke er i orden at lave jokes med jøderne eller muslimerne?

Stereotyper

Her er en gåde fra avisartiklen: "Når Stereotyper gør os blinde" bragt i Information: En dreng og hans far bliver indlagt efter et trafikuheld. Faderen er bevidstløs, og drengen skal opereres straks. Men lægen kommer ind og siger: "Nej, jeg kan ikke operere – patienten er min søn" (Caroline Schaffalitzky, 2010). Hvordan er dette muligt? Jo, fordi vi danner stereotyper om folk omkring os hele tiden. Vi inddeler mennesker i grupper på baggrund af deres alder, udseende, hårfarve, tøjstil, væremåde, osv. Vi kender det alle sammen. Ser vi en person, som giver os et specielt indtryk, kan vi ikke lade være med at reagere på det. Hvis du ser en platinblond pige med silikonebryster, tatoveringer på hele kroppen og tårnhøje hæle, er din første tanke ikke, at hun er fysiker eller arkitekt, men snarere, at hun er – som udtrykket siger – "en dum blondine". Det er det samme som gåden ovenover. Der er mange, som ikke kan regne ud, at gåden skal forstås, som at lægen selvfølgelig er drengens mor. De fleste forbinder

bare ikke umiddelbart en læge med en kvinde. Stereotyper gør os nemlig både blinde – og fordomsfulde.

Hvor går skillelinjen?

Det er ikke altid, at vi selv lægger mærke til, at vi dømmes. Hvis du spørger de fleste, vil de sige, at de aldrig ville kunne finde på at dømme andre, de ikke kendte. Noget, de bare ikke ved, er, at de fleste gør det ubevidst. Mange ser det her som en normal adfærd, men kan det være et problem? Der er for eksempel folk, som mener, at alle muslimer er voldelige. At alle unge er ubehøvlede. At alle gamle mennesker er stædige. At alle læger er mænd i hvide kitler, og at alle jyder er dumme. Det er bare få eksempler på, hvordan folk kategoriserer hinanden. Men hvor går grænsen så for, hvad vi må sige om hinanden, og hvad vi ikke må? I Danmark har vi fortalt molbohistorierne i så mange år, at vi måske har lært, at humoren og det at gøre grin med andre blot er en del af den danske kultur? Uanset hvad, så vil molbohistorierne sikkert også mere folk i fremtiden, som de har gjort i mange år.

HF-Centret blev 25 år

Fredag d. 23. september fejrede vi at HF-Centret fyldte 25 år. Indtil 1991 var Efterslægten et gymnasium, men fra 1991 holdt HF-uddannelsen sit indtog.

Vi fejrede os selv med festforelæsning af Chris Macdonald og "happy hour" i kantinen.

HEJ fra COFU!!

Skolen er i fuld gang, og folk er efterhånden faldet godt til efter sommeren. Efteråret er kommet snigende, og vinterjakkerne er så småt fundet frem. Vi er ikke i tvivl om at I slider og slæber og sidder med hovedet i bøgerne. Det er godt arbejde folkens!!

Meeeen... HF-Centret Efterslægten er jo en skole, som vil gøre hvad de kan, for at forberede os til den virkelige verden. Det betyder, at de, udover at holde os til ilden med boglig viden, også har påtaget sig at dele af det ansvar det nu engang er, at socialisere os. Bum!

Til det formål har de lavet et Café Og Fest Udvalg – Det af flere omgange nævnte COFU!! Wup wup. Personligt er jeg ikke helt klar over, hvor mange somre dette udvalg har eksisteret, men jeg ved at det igen i år består af et stærkt og ikke mindst festligt team.

Vi COFU-ister er vilde med at socialisere os, så om skolen ville, kunne de ikke holde os væk! Det betyder at vi i ny og næ mødes over en øl (eller

en vand ... måske en kop kaffe) og diskuterer, hvordan vi kan holde de bedste fredagscafeer for jer. Vi mødes en gang imellem i frokostpauserne og planlægger og uddeler ansvarsområder samt lige får finpudset detaljerne. Ud over forberedelsen der er til sådan en fredagscafé, er der jo også oprydningen. Bare rolig! Den tager vi os også af. Vi lader musikken køre i baggrunden og skiftes til at give den gas med et nummer på luftguitar og får så ellers klaret rengøringen i et ruf!

Altså som I nok kan forstå, hygger vi os og har det sjovt. Det vil vi bare sindssygt gerne dele med jer! I løbet af det næste kommende år, vil vi holde de her omtalte fredagscafeer. Datoerne hænger allerede rundt på skolen, og I kan også finde dem i kursistkalenderen og på vores facebookside "COFU-Efterslægten", hvorpå der også vil blive oprettet andre arrangementer. På Fronter vil der løbende komme en lille påmindelse, og vi som team vil rende rundt og synge det på gangene (selvfølgelig

kun i frikvartererne så vi ikke forstyrrer).

I har selvfølgelig allerede fået et par prøver på ovennævnte. Der var fredagscafeerne d. 9/9 og 7/10 med fodboldturnering – for ikke at glemme den sjove Oktoberfest, som bestemt også, takket være jer, var benævnelsesværdig!

Den næste fredagscafé vil blive afholdt d. 18. november. Temaet melder vi ud inden alt for længe, men hold nu ikke vejret i spænding – det vil blive et værre rod. Vi glæder os vanvittigt meget til at tilbringe endnu en fantastisk fredag eftermiddag sammen med jer. Så sæt kryds i kalenderen, og tag resten af klassen med, eller kom ned alene og sig hej i baren. Vi har sørget for at øllene er kolde og er til fordelagtige priser. Der vil være leg og måske en konkurrence eller to til dem der er til det!

Vi ses down under!!

En kæmpe krammer og et wup wup – Efterslægten COFU-ister

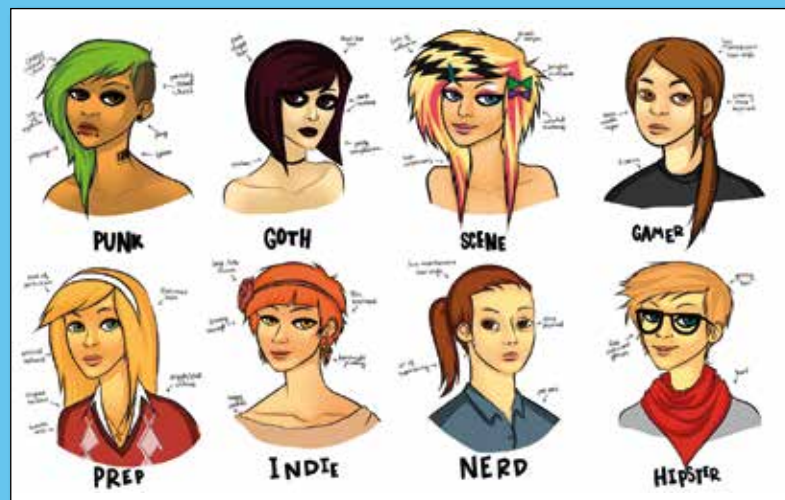

COFU har allerede afviklet to fredagscafeer i det nye skoleår. Den næste er 18. november.
Glæd dig.

Husk i november

Tirsdag	1/11	10:00–11:30	Fællestime: Videnskabsteatret i aulaen
Onsdag	2/11		Operation Dagsværk – Ingen undervisning (dag og aften)
Torsdag	3/11	12:00–15:00	SSO: Sidste frist for tilmelding Åben træffetid Studievalg København
Tirsdag	15/11	11:15–11:45	Samling i aulaen
Torsdag	17/11	08:00–13:00	Åben træffetid Studievalg København
Fredag	18/11	15:00–18:00	Fredagscafé
Onsdag	23/11	09:00–15:00	Eksamensangstkursus (husk tilmelding)
Mandag	28/11		HF-E: Frist for bestilling af eksamensbevis for hel HF-eksamen dec.-jan.

Stereotyper?

Læs artiklen på side 8.

Redaktion: 1. I og Ole Vadmand (ansvarshavende). **Foto:** 1. I, Anne Mette Poulsen og Ole Vadmand

Layout: Karen Hedegaard. **Tryk:** Trundholm Tryk. **Udkommer:** 1000 eks. fire gange årligt.

HF-Centret Efterslægten, Efterslægtvej 5, 2400 København NV. Tlf.: 3396 4000. E-mail: hfc@hfc.dk. Hjemmeside: hfc.dk.

Næste blad udkommer: november 2016.